

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 269.

Anden Session.

96de Møde.

Lirsdagen den 11te Marts.
(Fortsat).

H. W. Hansen: Jeg skal ikke, efter den historiske Meddelelse, som den høitærede Landstthingsmand, der nyligt satte sig, har givet om de Omstændigheder, der have fundet Sted med Hensyn til Fornyelsen af Compagniets Octroi, navnlig, at det har været forhalet at meddele Confirmation paa Compagniets Octroi, i denne Forhaling, som Omstændighederne have medført, søge en Grund til, at Octroien, dersom man ellers nu maatte finde Anledning til at mene, at denne Octroi, som den tidligere har været gjældende for Compagniet, burde fornyes, nu et skulde fornyes. Men jeg troer rigtignok, saaledes som det ogsaa er blevet bemærket fra Indenrigsministeriet, at det under de nærværende Forhold ikke længere vil gaae an at fornye Octroien med den udelukkende Ret, som hidtil har været gjældende for Compagniet, og jeg kan heller ikke indsee, at det vil kunne medføre nogen stor og betydelig Fordeel for Compagniet at erhverve en saadan Fornyelse, da den Forretning, som er Gjensstand for dets Virksomhed, ingenlunde depender af en saadan Monopolisering, men meget mere af, hvorvidt Compagniet vil kunne træde i Concurrence med de andre Indretninger af lignende Bessaffenhed, og det er netop det, som jeg troer, at Compagniet har maastee endogsaa forud for enhver anden Indretning, som vil danne sig, at det allerede i saa lang Tid har kunnet udføre og drive denne Forretning, hvorved det er blevet sat istand til at erhverve sig saadanne Midler, der give det den Sikkerhed, man søger hos Indretninger af denne Natur. Jeg kan altsaa slet ikke fra dette Synspunkt ansee det fornødent for Compagniet at erhverve

nogen saadan Forlængelse af dets Octroi (Treschow: Det er ikke begjært!). Hvad dernæst angaaer det, som Compagniet nu fornemmelig ved denne Sag søger at gjøre gjældende, at den hidtil bestaaende Stempelafgift for det maa vedblive, da kan jeg vel heller ikke derimod have Noget at indvende; men jeg troer dog vistnok, at, dersom denne Indretning eller de Forretninger, som drives igjennem den, egne sig til høiere Bessatning, da maatte der i den Omstændighed, at man under andre Forhold har givet en saadan Løttelse, ikke kunne være noget Hinderligt i, at ogsaa dette Paalæg maatte fornyes. Jeg er dog meget mere tilbøielig til at troe, at det vil være hensigtsmæssigt fra Lovgivningens Side at soutenere denne Løttelse, denne Moderation i den for Compagniet bestemte Betaling af dets Policer, men at man dog ogsaa bør udstrække den til andre lignende Indretninger af denne Natur. Jeg seer, som sagt, ikke nogen Anledning for Compagniet til at besvare sig over, at de Forretninger af samme Bessaffenhed, som drives af andre Indretninger, ogsaa maatte nyde samme Afgifts sværelse, som tilstaaes Compagniet. Jeg kan efter mit Kjendskab til Forholdene og til saadanne Indretninger ikke troe, at det er i denne Afgifts Størrelse ved Siden af andre lignende Indretningers Afgifts sværelse, at Compagniet skal søge sin fornemste Støtte for sin Virksomhed; men det er netop i Maaden, hvorpaa en saadan Indretning drives.

Der har heller aldrig været givet Compagniet Eneret i Danmark paa at drive saadanne Forretninger som Søassurancé, men det har fra Begyndelsen af, da det fik sin Octroi, været udsat for udenlandsk Concurrence med Hensyn til dette Slags Forretninger, og jeg troer, at, hvad der gjælder andre Steder, det maa Compagniet ogsaa meget vel kunne underkaste sig.